PROVEDBENA ODLUKA VIJEĆA (EU) 2020/1105

od 24. srpnja 2020.

o izmjeni Provedbene odluke (EU) 2017/784 kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Direktivu Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ([1]), a posebno njezin članak 395. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

(1) Italiji je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2015/1401 ([2]) odobreno da do 31. prosinca 2017. može zahtijevati da porez na dodanu vrijednost (PDV) na isporuke tijelima javne vlasti ta tijela plaćaju na zasebni blokirani bankovni račun poreznih tijela. Tom se posebnom mjerom odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ u odnosu na plaćanje PDV-a i pravila za ispostavljanje računa.

(2) Italiji je Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2017/784 ([3]) odobrena primjena posebne mjere do 30. lipnja 2020., a područje primjene te posebne mjere prošireno je tako da obuhvaća isporuke određenim trgovačkim društvima koja su pod kontrolom tijela javne vlasti i trgovačkim društvima koja su uvrštena na burzu i koja su uključena u indeks *Financial Times Stock Exchange Milano Indice di Borsa* („FTSE MIB”).

(3) Italija je dopisom evidentiranim u Komisiji 4. prosinca 2019. zatražila produljenje odobrenja za primjenu posebne mjere do 31. prosinca 2023. i ograničenje područja primjene posebne mjere samo na isporuke robe i usluga tijelima javne vlasti. Italija je dopisom evidentiranim u Komisiji 27. ožujka 2020. izmijenila svoj zahtjev na način da zatraženo produljenje trajanja prema svojem području primjene bude istovjetno području primjene odobrenja dodijeljenog Provedbenom odlukom (EU) 2017/784.

(4) Komisija je dopisom od 5. svibnja 2020. obavijestila ostale države članice o zahtjevu Italije. Komisija je dopisom od 6. svibnja 2020. obavijestila Italiju da raspolaže svim informacijama potrebnima za razmatranje zahtjeva.

(5) Posebna mjera dio je paketa mjera koji je Italija uvela radi suzbijanja poreznih prijevara i utaje poreza. Taj je paket mjera, među ostalim obveza izdavanja računa u elektroničkom obliku, kako je odobrena Provedbenom odlukom Vijeća (EU) 2018/593 ([4]), zamijenio ostale mjere kontrole i njime se talijanskim poreznim tijelima omogućuje usporedno provjeravanje različitih transakcija koje su subjekti prijavili i praćenje njihovih plaćanja PDV-a.

([1]) SL L 347, 11.12.2006., str. 1.

([2]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2015/1401 od 14. srpnja 2015. kojom se Italiji odobrava uvođenje posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 217, 18.8.2015., str. 7.).

([3]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2017/784 od 25. travnja 2017. kojom se Talijanskoj Republici odobrava primjena posebne mjere kojom se odstupa od članaka 206. i 226. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i o stavljanju izvan snage Provedbene odluke (EU) 2015/1401 (SL L 118, 6.5.2017., str. 17.).

([4]) Provedbena odluka Vijeća (EU) 2018/593 od 16. travnja 2018. kojom se Talijanskoj Republici odobrava uvođenje posebne mjere odstupanja od članaka 218. i 232. Direktive 2006/112/EZ o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 99, 19.4.2018., str. 14.).

(6) Italija smatra da se u kontekstu paketa provedenih mjera obveznim izdavanjem računa u elektroničkom obliku smanjuje vrijeme koje je poreznoj upravi potrebno da bi saznala za postojanje potencijalnog slučaja poreznih prijevara ili utaje poreza. Međutim, Italija također smatra da bi izostankom mehanizma odvojenog plaćanja, koji je uveden posebnom mjerom, naplata poreza od počinitelja poreznih prijevara ili utajivača poreza nakon provedbe usporednog provjeravanja mogla biti nemoguća ako su oni nesolventni. Tako se mehanizam razdvojenog plaćanja, kao *ex ante* mjera, dokazao djelotvornijim od obveznog izdavanja računa u elektroničkom obliku, koje je *ex post* mjera. Konačni podaci o djelotvornosti posebne mjere pokazuju da je ona bila čak i djelotvornija nego što se očekivalo.

(7) Jedan je od učinaka mjere to da dobavljači, kao porezni obveznici, ne mogu izvršiti prijeboj pretporeza koji su platili s PDV-om koji su primili za svoje isporuke. Ti bi dobavljači mogli neprekidno biti u poziciji da imaju preplaćeni porez i eventualno bi od porezne uprave morali zahtijevati stvarni povrat pretporeza koji su platili. Prema informacijama koje je dostavila Italija, porezni obveznici koji provode transakcije koje podliježu mehanizmu razdvojenog plaćanja imaju prednost pri ostvarivanju prava na primitak uplate odgovarajućeg poreznog odbitka po osnovi PDV-a, u granicama pozitivne porezne bilance koja proizlazi iz takvih transakcija. Ta praksa znači da zahtjevi za povrat povezani s mehanizmom razdvojenog plaćanja imaju prednost pri obradi i tijekom preliminarne istrage i tijekom isplate dospjelih iznosa iz povrata koji nisu prioritetni.

(8) U skladu s uvodnom izjavom 7. Provedbene odluke (EU) 2017/784, nakon što se u potpunosti provede sustav koji se sastoji od paketa mjera kontrole koje je Italija namjeravala primijeniti više ne bi trebalo biti potrebe za odstupanjem od Direktive 2006/112/EZ kako bi se primijenilo razdvojeno plaćanje. Italija je stoga ponudila jamstvo da neće tražiti produljenje trajanja mjere odstupanja kojom se omogućuje primjena mehanizma razdvojenog plaćanja. Međutim, s obzirom na to da je zbog nedavne provedbe tih mjera još prerano za cjelovitu procjenu njihove djelotvornosti te imajući u vidu teško razdoblje kroz koje Italija prolazi zbog pandemije bolesti COVID-19, što poreznim obveznicima otežava provedbu potrebnih izmjena u njihove sustave za izdavanje računa te poreznim upravama otežava prilagodbu njihovih nadzornih i informacijskih sustava, ukidanje mjere moglo bi imati znatne negativne učinke na borbu protiv utaje poreza i na naplatu PDV-a te na administrativne troškove poreznih obveznika u trenutačnim okolnostima. Stoga je primjereno produljiti odobrenje za odstupanje od Direktive 2006/112/EZ.

(9) Zatraženo odstupanje trebalo bi vremenski ograničiti kako bi se omogućila ocjena primjerenosti i djelotvornosti posebne mjere. Odobrenje bi stoga trebalo produljiti do 30. lipnja 2023., što bi trebalo ostaviti dovoljno vremena za ocjenu djelotvornosti mjera koje je Italija provela radi smanjenja utaje poreza u predmetnim sektorima.

(10) Da bi se zajamčilo potrebno daljnje postupanje u okviru zatraženog odstupanja, a posebno ocijenio utjecaj na povrat PDV-a poreznim obveznicima na koje se to odstupanje odnosi, od Italije bi trebalo zahtijevati da do rujna 2021. Komisiji podnese izvješće o općoj situaciji u vezi s povratom PDV-a poreznim obveznicima, a posebno u vezi s prosječnim razdobljem povrata PDV-a poreznim obveznicima, te u vezi s djelotvornosti posebne mjere i svih ostalih mjera koje je Italija provela radi smanjenja utaje poreza u predmetnim sektorima. To bi izvješće trebalo sadržavati popis različitih provedenih mjera te datume njihova stupanja na snagu.

(11) Posebna mjera proporcionalna je ciljevima koji se žele postići jer je vremenski ograničena i odnosi se samo na sektore opterećene znatnim problemima u pogledu utaje poreza. Osim toga, posebna mjera sa sobom ne nosi rizik od širenja utaje poreza u druge sektore ili druge države članice.

(12) Zbog poteškoća uzrokovanih pandemijom bolesti COVID-19 proces produljenja odstupanja trajao je dulje od očekivanog i nije bio dovršen do 30. lipnja 2020. Bez retroaktivne primjene ove Odluke trgovačka društva koja primjenjuju mehanizam razdvojenog plaćanja morala bi promijeniti svoje sustave izdavanja računa kako bi se preko noći prilagodila promjenama. Porezna uprava morala bi provesti slične prilagodbe svojih sustava. Zbog tih poteškoća ne čini se primjerenim od poduzeća i porezne uprave zahtijevati da poduzmu te promjene u ovom trenutku. Stoga je primjereno retroaktivno primijeniti ovu Odluku kako bi se osigurao pravni kontinuitet mjere.

(13) Odstupanje neće negativno utjecati na ukupni iznos prihoda od poreza naplaćenog u fazi konačne potrošnje niti na vlastita sredstva Unije od PDV-a.

(14) Provedbenu odluku (EU) 2017/784 trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti,

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Provedbena odluka (EU) 2017/784 mijenja se kako slijedi:

1. u članku 3. drugi podstavak zamjenjuje se sljedećim:

   „Italija do 30. rujna 2021. Komisiji podnosi izvješće o općoj situaciji u vezi s povratom PDV-a poreznim obveznicima na koje utječu mjere iz članaka 1. i 2., a posebno u vezi s prosječnim trajanjem postupka povrata, te u vezi s djelotvornosti tih mjera i svih ostalih mjera koje je Italija provela radi smanjenja utaje poreza u predmetnim sektorima. To izvješće sadržava popis različitih provedenih mjera kao i datum njihova stupanja na snagu.”;

2. u članku 5. datum „30. lipnja 2020.” zamjenjuje se datumom „30. lipnja 2023.”.

Članak 2.

Ova Odluka primjenjuje se od 1. srpnja 2020.

Članak 3.

Ova je Odluka upućena Talijanskoj Republici.

Sastavljeno u Bruxellesu 24. srpnja 2020.

Za Vijeće
Predsjednik
M. ROTH